

и досаждене голѣмо щѣше да е за него, ако всякой часть прѣдставахъ прѣдъ него и тозъ и онзи и толкозъ свѣтъ отъ подданицы-тѣ му, да му прѣдставятъ нужды-тѣ си и да искать помощь отъ него, за това той има министри, чиновницы, служители, пріятели, до които трѣбва да ся отправямы и чрѣзъ които да ся относямы до него. Но Богъ който може всичко самъ да чуетъ, всичко самъ да извърши, никое досаждене не е за него да слуша и да помага; защото е Богъ снисходителенъ, милостивъ и благоутробенъ, дѣлготърпѣливъ и многомилостивъ и не ще да остави никого. Неем. 9; 17.

И пакъ, прѣдстаеніе-то ни при нѣкой земный царь става и то по едиѣхъ даденѣхъ наредѣхъ. Намъ ся заповѣдува или право до него да идемъ, или при одного отъ министри-тѣ му и пріятели-тѣ му, и ный сме длѣжни да идемъ тамо дѣто ни е заповѣдано; защото е прѣступленіе противъ волѣхъ-тѣхъ му, ако отивамы при другыго а не при него, или при когото ны е проводилъ. Не е ли сѣщото и при Небесный Царь? Той ни заповѣдува да идемъ при Иисуса, и самъ той выка ны, кани ны, а ный оставямы него и отивамы да търсимъ пріятелитѣ му. Това право ли е, има ли си мѣсто-то?

Най послѣ въ отиваніе-то ни при земный царь може да срѣщнемъ нѣкои прѣчки, има чиновницы, има служители, дверници които може да ны въспиратъ, и трѣбва да чакамы врѣме и редъ за да ся прѣдставимъ прѣдъ него; но прѣдъ Бога да прѣдставамы когато искамы има ли да ны въспира нѣкой, трѣба ли да чакамы